gelecek sayıda:

DİSK,
Ters akımlarla Neden Mücadele ediyor?
BEKLEYİNİZ!

15 GÜNDE BİR ÇIKAR

SAYI : 65 17 KASIM 1975

Emek en yüce değerdir

MADEN-İŞ

Birlikten Kuvvet Doğar

İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ ENGEL TANIMIYOR

Ülkemiz, kapitalist-emperyalist sistemin geri bırakılmış bir parçasıdır. Egemen sınıf durumundaki tekelci-iş birlikçi büyük burjuvazi, Cumhuriyet tarihimizin en büyük ekonomik ve politik açmazı ile karşı karşıya bulunuyor. Onun bu buhranını doğuran başlıca iki faktör vardır. Birincisi, yerli sermaye sınıfının başından itibaren bağımsız gelişmemesi ve göbeğinden bağlı bulunduğu kapitalist (emperyalist) sistemin günümüzdeki krizin bugün ulaştığı derin boyutlardır. Diğeri ise, barış ve sosyalizmden yana tüm enti-emperyalist güçlerin mevkilerinin güçlenmesi ve her geçen gün kazandıkları yeni başarılardır. 12 Mart 1971 açık baskı ve terör rejimi 14 Ekim 1973 başarısı ve günümüzdeki faşist tehlikenin güncel bir tehlike halini alması bu iki temel nedenden ayrı olarak değerlendirilemez.

Tekelci-işbirlikci büyük burjuvazi, emekçi halkımızın en acil ve doğal toplumsal isteklerini bugün de karşılıyabilecek güçten yoksun bulunuyor Onun, demokratik hak ve özgürlüklerin bugünkü kadarı ile bile kullanılmasına duyduğu tepki bundandır. Ve o, işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın daha ileri isteklerine maddi temel yaratacak bugünkü isteklerini engellemek için herkese ve herşeye alabildiğine saldırıyor. MC başkanının, çıkarlarını savunduğu güçler adına bütün seçim konuşmalarında yaptıkları bütün anti-demokratik değişikliklere rağmen, Anayasayı tekrar hedef alması, büyük sermayenin artık kendi hukuksal sınırlarını bile ezip geçme noktasında bulunduğunu göstermektedir.

TOPLUMU KAVRAMAMIZ, ŞU ÇALKANTILAR İÇİNDEKİ DÜNYADA NELER OLUP BİTTİĞİNİ ANLAMAMIZ, YERİMİZİ BİLMEMİZ, EZİLMENİN, SÖMÜRÜLMENİN KADER OLMADIĞININ BİLİNCİNE VARMAMIZ VE EZİLMEYE, SÖMÜRÜLMEYE SON VERİP, DÜNYAYI DEĞİŞTİREBİLMEMİZ İÇİN, ÖNCE SINIF SORUNUNU KAVRAMALIYIZ, SINIF ANAHTARINI KULLANMASINI ÖĞRENMELİYİZ.

VE BİRLEŞİP TEK BİR YUMRUK OLMALIYIZ...

burjuvazi şaşkına döndü

izsal'da grev kararı alındı

Bu gün elindeki hak ve özgürlükleri Türkiye işçi sınıfı 1872 den bu yana verdiği mücadele ile burjuvaziden söke söke almıştır.

İşçiyi köle olarak tanımlayan grev ve lokavtı açıkça ortadan kaldıran örgütlü mücadeleyi yasak sayan kanunlar hep işçi sınıfının bilinçli mücadelesi ile değiştirilmiştir.

Feodolizmden, kapitalizme geçiş süresi içinde yerli tekelci sermaye sınıfının kendi hakimiyetini gerçekleştirememesi böylelikle uluslararası tekelci sermaye ile bütünleşme gereksinmesine karşın işçi sınıfı arasında pekişen sınıf bilinci kitlesel eylemlerin başarısını perçinlemiştir.

Ne varki burjuvazi vermek zorunda kaldığı hakları her dönemde kendi çıkarları doğrultusunda uygulamasını bilmiş ve hatta ve hatta bu hakları uygulama alanında tamamen yok etmiştir.

Devamı 7. sayfada

15 kuruş için lokavt ilan etti

Tarih 27-Ekim-1975 idi. On gün önce bir yazı ile. Lokavt yapacağını bildiren «AHMET ALİ RAMAZANOĞULLARI BAKIR LEVHA SANAYİİ» işvereni ilân ettiği lokavtı uygulamaya başlamış, işçileri sokağa atmıştı. 17 Haziran-1975 tenberi toplantılara katılmayarak işçiye istenen 15 kuruşluk bir farkı vermemiş, hileli anlatımlarla işçileri yanıltmaya çalışmış olan işveren, aylardır Sendikayı oyalamıştı.

Bilindiği gibi, geçen işverenin 1-Mayıs-1975 tarihinde eski toplu iş sözleşmesinin süresi bitmiş, yeni dönem sözleşme görüşmelerinin anlaşmazlıkla sonuçlanması üzerine konu uzlaştırma Kuruluna gitmişti.

Uyuşmazlık nedenlerinin başlıcalarını; Asgari ücret, ücret zamları, çalışma süreleri, ikramiye, kıdem ve ihbar tazminatları ile sosyal hakların bazıları teşkil etmekteydi.

Devamı 7. sayfada

işçiler örgütümüze akın ediyor

Sermaye iktidarı işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın daha ileri isteklerine maddi temel yaratacak, bu günkü isteklerini engellemek için herşeye saldırıyor, kendi düzenini sürdürebilmek için koyduğu yasaların sınırlarını ezip geçerken artık biçimsel demokrasiye bile tahammülsüzlüğünü belgeliyor.

Kapitalist sistemin özü sömürüye karşı, ortak direnme temeli üzerinde işçi sınıfının birliğini sağlama uğraşını veren devrimci örgütler, burjuvazinin bu tür eylemlerini yılmadan yıkılmadan göğüsleyerek tarihsel görevlerini yerine getiriyorlar.

Ekonomik bağımsızlık gerçekleşmeden politik bağımsızlığın sağlanmayacağı gerçeğinin bilincinde olan işçi sınıfı iş ekmek mücadelesini demokrasi ve özgürlük mücadelesinden soyutlamadan veriyor.

Devamı 7. sayfada

BAŞYAZI

Yazan: İbrahim GÜZELCE
(DİSK Genel Sekreteri)

SORUN, DÜZEN SORUNUDUR!..

"Bugün Türkiye nüfusunun % 2'si, çalışma yaşındaki her 30 insanımızdan biri yurt dışına göç etmek zorunda bırakılmıştır. Yurdumuzun ağır sanayie sahip bir ülke haline getirilmesini hedefliyen, bunu amaç edinen bir yöntem izlenememiştir. Bu yüzden de Türkiye, kendi kalkınmasını gerçekleştirememiş, ekonomik bağımsızlığını elde ederek az gelişmiş ülke olma çemberini kıramamıştır. Bu durumun yarattığını doğal bir sonuç olarak da, sayıları milyonu aşkın emekçi yurt dışına akın etmiştir. Yurt dışında çalışan bu emekçilerin, çeşitli ekonomik, sosyal, ve toplumsal sorunların zorlaması sonucu yurt dışına itelenmiş olmaları yanında, şimdi, yurt dışında da çok yanlı sorunları vardır.

En azı 5. en çoğu 10 yılın üstünde bir süredir yurt dışında yaşayan işçilerimiz, bulundukları ülkelerde başgösteren enflasyon ve yoğun işsizliğin etkisi ve tahribatı altındadırlar. Bunu ana hatları ile şöyle özetliyebiliriz:

Devamı 7. sayfada

EĞİTİMİN SINIFSAL NİTELİĞİ ve ÖNEMİ

KAMİL YILDIRIM
Eğitim Dairesi Müdür Yardımcısı

* *

Günümüzde işçi sınıfının kapitalizme, emperyalizme ve faşizme karşı bağımsızlık, Demokrasi, Barış ve Toplumsal ilerleme için vermekte olduğu mücadelesinin tam başarılı olabilmesi için önce bu mücadelenin örgütlü olması kadar, işçi sınıfının kendi sınıfsal dünya görüşünün doğrultusunda eğitilmiş olmasıda zorunludur.

Çünkü işçi sınıfımız ve geniş emekçi kitleler şimdiye değin burjuvazi ve onun gerici ve tutucu iktidarları tarafından eğitimsiz bırakılmış, eğitim olanaklarından kısmende olsa yararlanabilenler ise kendi sınıfsal kültürüne yabancılaştırılmış ve burjuva kültürünün savunucusu durumuna getirilmişlerdir.

Çünkü işçi sınıfının ve emekçi halkın eğitilip, bilinçlenmesi burjuvazinin işine gelmez. O kendi sömürü düzeninin devam etmesi için kârlarına hergün yeni kârlar eklemek için, halkı eğitimsiz bırakmaya çalışır ve uygulamakta olduğu çarpık eğitim sistemi ile halkı kaderci bir felsefenin içine sokmaya, zenginlik ile fukaralığı sanki alın yazısı imiş gibi göstermeye çalışır.

Ulusal Eğitim sistemindeki bozukluklar üzerine şimdiye kadar çok şey yazıldı. Şu kadar köyde öğretmen yok denildi. Denilmesine denildi ama, burjuvazi, Anayasadaki «eğitim ve fırsat eşitliği» ilkesini bile hayata geçirmeden halkın eğitim konusundaki ilerici taleplerini hep hasır altı etti.

Dün, ulusal nitelikte öğrenim yapan köy enstitülerini kapatan burjuvazi bugün yine işbaşında ve çağdışı bir öğrenim merkezi durumunda bulunan imam hatip okullarının temellerini atarak zeki ve yetenekli halk çocuklarını ken di sınıfsal sorunlarından uzak laştırmak çabası içindedir.

Eğitimin sınıfsal niteliğini hiç şüphesiz o ülkedeki hakim üretim biçimi belirler. Yani sömürü düzeni var ise bunun gereği olarak eğitimde ulusal ve üretici olmaktan öteye, bireyci ve tüketici bir karaktere bürünür. O nedenle yukarıda söylediğimiz gibi, Türkiye'deki eğitim sisteminin çarpıklığı, içinde bulunduğumuz çarpık ekonomik düzenin bir yan sımasıdır.

İşte eğitimin sınıfsal niteliğinin bilincine varmak, işçi sınıfını sömürüye karşı vermekte olduğu ekonomik ve politik mücadelesinde onun başarılı olmasına etken olacaktır. Bu yüzden işçi sınıfının eğitimi elbette politik bir eğitim olacaktır. Bu eğitimin sınıfsal bir niteliği olacaktır. İşçi sınıfının eğitimi, işçinin politik bilincinin geliştirilmesine yönelik olacaktır.

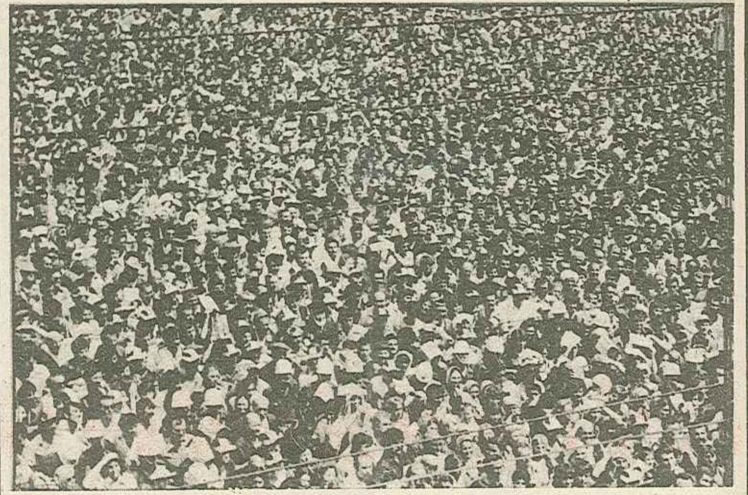
Ve ancak üretime dönük ulusal bir eğitim, devrimci bir dünya görüşü kazanmış işçi sınıfı tarafından daha bilinçli bir şekilde talep edilecektir.

çumitaş

Ceyhun CAN

Yiğitçe verilmiş bir savaştır
Bugünden yarına kalacak olan
Yiğitçe yazılmış bir
destandır
Bizlerden yarına kalacak olan.
Biliyoruz bugün azınlıktayız
Biliyoruz bugün dünden daha
çok
Davamıza sahip çıkmaktayız,
Yarın daha da güçlü olacağız
Ve tüm haklarımızı patrondan
Söke söke alacağız.
Biz Çumitaş işçileriyiz
Biz emeğimizin bekçileriyiz
Biz hiçbir zaman patron
baskısına
Boyun eğmedik, asla
eğmeyeceğiz.
Biz Çumitaş işçileriyiz
Davamıza sonunadek bağlıyız,
Biz Çumitaş işçileriyiz
Zulme pabuç bırakmayız.
Yağmurda, çamurda başladı
savaşımız
Kışı sırtımızda taşıdık
usanmadan
Bahar bizimle geldi
Çukurova'ya
Bizimle beraber büyüdü
ağaçlar
Bahar bizimle geldi
Toroslara
Bizimle beraber çağladı
ırmaklar
Bizimle beraber kızardı
elmalar
Ve bağlarda üzüm
salkımlarıyla
Tarlada buğday başaklarıyla
büyüdü
Yiğitçe sürdürdüğümüz
savaşımız.
Biz Çumitaş işçileriyiz
Yazın kavurucu sıcağı
tepemizde
Ve biz günlerce grev yerinde
Boğuşup durmaktayız.
Patron köpekleriyle.
Biz Çumutaşın korkusuz
işçileriyiz
Yüzseksenikinci gününde
grevimizin
Yürüdük Tarsus'tan kalkıp
Mersin'e
Yürüdük kavurucu sıcağa
aldırmadan
Daha da yürüyeceğiz
gerekirse
Korkusuz adımlarımızla
Ankara'ya
Varsın yazın kızgın sıcağı
Fitil fitil işlesin beynimize
Biz haykıracağız gür
sesimizle
Ve söke söke alacağız
hakkımızı.
Varımız yoğumuz alınterimiz
Varımız yoğumuz el emeğimiz
Yarına miras bırakacak
Malımız yok bizim
Servetimiz yok bizim
Hanımız hamamımız yok.
Biz hak arama kavgası
veriyoruz
Biz bir sınıf kavgası
veriyoruz
Yani biz
Sınıfımızın destanını i
yazıyoruz
Yani biz
Kendi sınıf tarihimizi
yazıyoruz
İşte budur bizden
yarına kalacak olan
Grevimizin
yüzseksendokuzuncu
gününde ant içiyoruz
Yüzseksendokuz yıl daha
geçse
Beklemeye kararlıyız
Grev yerinde.

Neden Maden-İş?

Sendikamızın temel ilkeleri, doğrultusunda Genel Kurul, Genel Yönetim Kurulu ve Genel Yürütme Kurulu kararları ile ekonomik mücadelenin genel gelişme çizgisi, sözleşmelerde temel hedefleri belirlemiştir. Bu hedefler şunlardır:

1 — DAHA ADİL BİR ÜCRET ve ÜCRET ZAMMI SİSTEMİNE ULAŞMAK

Genel olarak ücret zammında üç farklı sistem uygulanabilir:

a) Nisbi veya yüzdeli zam: Bu tür ücret zammında üyelerin saat ücretlerine veya gündeliklerine belirli bir oranda zam uygulanır. % 30 oranı ile uygulanan bir ücret zammında 6.— TL. saat ücreti ile çalışan bir işçi 180 kuruş, 14.— TL. saat ücreti ile çalışan diğer bir işçi 420 kuruş saat ücreti zammı alacaktır.

b) Kademeli Zam: Bu tür ücret zammında belirli vasıf veya kıdem farklılıklarına göre farklı ücret zammı sözleşmeye ek bir liste ile uygulanır.

Bu iki tür zam arasında karma zam sistemleri de olabilir. Her kademe için gittikçe artan veya azalan oranlarda zam yapılabilir.

c) Seyyanen (Eşit) Zam Sistemi: Bu uygulamada işyerinde çalışan üyelerin tümüne eşit miktarda zam tahakkuk ettirilerek ödenir. İçinde bulunduğumuz koşullara göre en iyi ücret zam sistemi budur. Çünkü:

1 — Seyyanen zam sistemi birliği en iyi sağlayan ücret zammı sistemidir. Ekonomik mücadelede tüm üyelerin en bilinçli şekilde katkısı ancak ortak amaçlar üzerinde olacağına göre seyyanen zam sisteminin niçin geniş bir uygulama alanı bulduğu, açıktır. Nisbi ve kademeli zam üyelerin farklılıklarını arttıracağı için üyelerimizin ortak hedefler üzerinde birleşmesini engelleyecek ve nihai olarak işverenin yararına bir durum yaratacaktır.

2 — Türkiye'de asgari azami ücretler arasındaki fark çok büyüktür. Bu durumda nisbi veya kademeli bir ücret zammı bu farkı daha da büyütecek, düşük ücret alanlar düşük zam alacaklardır. Ücret zamlarının fiat artışlarını karşılamak ve milli gelirin artışından işçinin payını arttırmak üzere istediğimize göre, her işçiyi aynı şekilde etkileyen pahalılığa karşı ücret zamları da eşit olmalıdır. Aksi takdirde grev kararı arifesinde birliği zedeleyici davranışlar ortaya çıkabilir. Nisbi Zam sistemini savunan işçi bilmelidir ki sözleşmeden sonra kendisi evine haftada 1 kg. fazla et götürecekse, kıdemsiz ve vasıfsız bir işçi arkadaşı haftada eskisinden 1 kg. daha az et alabilecektir. Bu ise işçinin işçiyle çıkar çatışmasına girmesi demektir.

3 — Kanuni Asgari Ücret ile (40.— TL. yevmiye) Araştırma Dairemizce hesaplanan sosyal asgari ücret (100.— TL. yevmiye) arasında büyük fark bulunmaması nisbi ve kademeli zamların ne ölçüde adaletsiz olduğunu göstermek tedir. Çünkü nisbi veya kademeli zam, düşük ücretli işçilerin, insanca yaşamanın asgari çizgisi olan gerçek asgari ücrete ulaşmasını imkânsız kılacaktır.

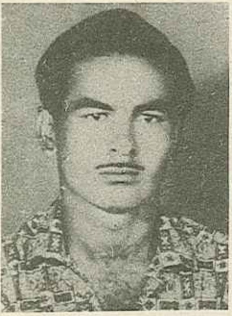
4 — Vasıf ve teknik beceriye dayanan bir farklılaşma, esasında vasıflı işçinin iş teminatını yok eder. İşveren faz la vasıf gerektiren işleri makineleştirmeyi hedef alabilir. Vasıflı işçi zaten, işe girişte bir meydancıdan 4 misli fazla ücretle girmektedir. (İstanbul'da bir kalıpçı veya modelcinin saat ücreti 25.— TL. - 30.— TL. bir meydancının ise 5.— TL. - 6.— TL. arasındadır. Bu farkı daha da büyütmek adaletli olmayacaktır.)

Aynı durum kıdeme dayanan bir ücret zammı farklılaşması için de bahis konusudur. Kıdemli işçinin nisbi veya kademeli zammı savunması onu her an «kapıya» biraz daha yakınlaştırır. İşveren yaşlanmış ve ücreti yükselmiş işçiye daha az zam vereceği genç ve sağlam işçiyi tercih edecektir.

Fiziki ve sosyal ihtiyaçları birbirinden çok farklı olmayan, aynı dert ve sıkıntıları paylaşan, kurtuluşları ortak hedeflere ulaşmakla sağlanacak işçilerimiz için seyyanen zam sistemi daha adaletli olmakta, sendikal birliği güçlendirmekte işçileri birbirine kaynaştırmaktadır.

YALNIZ EKONOMİK MÜCADELE YETERLİ DEĞİLDİR. POLİTİK MÜCADELEYİ DE BİRLİKTE VERMEK ZORUNDAYIZ!

Şahverdi Akpınar'ı Kaybettik

23. 10. 975 tarihinde menfur bir hastalık Topkapı-İst, I. Bölge Temsilciliğimize bağlı DÖKÜMAY iş yeri Temsilcimiz Şahverdi AKPINAR'ı aramızdan aldı.

O bugün aramızda değil ama yılmadan, yiğit DÖKÜMAY işçileriyle birlikte omuz omuza sürdürdüğü ve başarısını sınıfına armağan ettiği bir DÖKÜMAY grevi var onun adına ölümsüzleştiren.

Devrimci mücadelemizde anısı önderimiz olacak devrimci kardeşimiz Şahverdi AKPINAR'ın sağlığında gazetemize sık sık yazıp gönderdi Şiirlerinden birini tekrar yayınlıyor, tüm sınıfına DÖKÜMAY işçisine ve yakınlarına baş sağlığı diliyoruz. • • • • •

BEN İŞÇİYİM

Çalıştım ben neler ettim.
Ter ile demir erittim.
Topraktan taşı arıttım
Örse çekiç vuran benim.
Duvarlara tuğla ördüm.
Gökdelene sıva sürdüm.
Nice Nice şehir kurdum
Kondu'larda duran benim.
Ter döktüm ben makinaya.
Roket oldu gitti Aya.
Şekil verdim şu dünyaya.
Arza motif vuran benim.
Bütün bu emekler niçin.
İnsanca yaşamak için.
Sömürdüler beni Niçin.
Fakir muhtaç duran
benim.
Yoğrula geldim işçiyim
Emek verdim bilinçliyim
Faşistlerden çok güçlüyüm
İşçi benim ben işçiyim.

Şahverdi Akpınar
Maden-İş Sendikası
Dökümay A.Ş. İşyeri
İşçi Temsilcisi

SENDİKAMIZ BÜTÜN ANADOLU'DA GÜÇLENİYOR

Ankara-Kayseri-Malatya ve Elâzığı kapsayan örgütlenme çalışmalarını yönlendirmek amacıyla Sendikamızın Genel Başkan Vekili ve Örgütlenme Dairesi Başkanı Hakkı Öztürk ile Örgütlenme Dairesi Müdürü Süleyman Üstün 12-21 Ekim 1975 tarihleri arasında bu illerimizde incelemeler yaptılar...

Bu incelemelerde Devrimci mücadelede işçi sınıfının tek seçeneği olan DİSK'e bu yöre emekcilerinin ilgisini gözlemlediler.

Genel Başkan Vekilimiz Hakkı ÖZTÜRK gazetemize verdiği demeçte bu illerdeki sanayi potansiyeli ve işçilerin örgütlenme düzeylerini şöyle açıkladı:

KAYSERİ: nüfusu 200.000 civarında olan bu ilimizde sanayileşme hızı yüksek, sanayi hayatı canlıdır.

Çeşitli iş kollarında yaklaşık 14-15 bin işçi çalışmaktadır.

Kayseride bizim iş kolumuzda olan 19 iş yeri içinde en önemli yeri ÇİNKUR almaktadır.

Halen kurtuluş safhasında olan bu işyerinin 1976 da tamamlanması beklenmektedir.

Nisan 1976 da toplu sözleşmesi bitecek olan ÇİNKUR'da tam üretime geçildiğinde yaklaşık olarak 4.000 işçi çalışacaktır.

Kayseride bulunduğumuz süre içinde Sosyal-İş Sendikasının şubesinde yaptığımız iki toplantıda çeşitli iş yerlerinden gelen işçi arkadaşlara sendikamızın temel ilke ve amaçlarını, örgütlenme anlayışını ve çalışma yöntemini anlattık.

Yaptığımız incelemelerde bu bölge emekçilerinin gerek sendikamıza gerekse DİSK'e ilgisinin yüksek olduğunu ve Kayseri örgütlenmesinin yakın bir zamanda gerçekleşeceğini gözlemledik.

MALATYA

Malatya da sanayileşme daha çok gıda ve tekstil iş kollarında belirginleşmektedir.

18 Ekim günü TÖBDER tarafından düzenlenen «Günümüzde demokratik kuruluşların görevleri nelerdir» konulu toplantıya katıldık.

Çok sayıda işçinin ilgiyle izlediği bu toplantıda; Demokratik örgütlerin bugün önde gelen görevinin demokratik ortamı ayakta tutmak, çalışan kesimin devrimci örgütlerde toplanmasını ve işçilerin kendi bilimleri doğrultusunda bilinçlenmesine katkıda bulunmak olduğunu ayrıca işçi sınıfının bilinçlenmesi yolunda yapılacak çalışmaların neler olabileceği ile ilgili pratik örnekler verdik.

Bu ilimizdede gerek örgütümüze gerekse DİSK'e karşı sempatinin günden güne daha da arttığını gördük.

ELÂZIĞ

Elâzığ ilimizde giderek bir sanayi merkezi haline gelmektedir.

Hemen hemen bütün iş kollarını kapsayan bir sanayileşme görülmektedir.

Elâzığ, iş kolumuzda en çok işçinin bulunacağı bir il olma yolundadır.

Örneğin; FERRO KROM iş yerinde ileride 5-8 bin işçi çalışacaktır.

Örgütlenme ön çalışması niteliğinde olan incelemelerimizde bu illerimizdeki bölgesel sendikaların işçi sınıfını bilinçlendirme, böylelikle onu kendi davasına kanalize etmek şöyle dursun ekonomik mücadelede bile ne kadar başarısız olduklarını işçilerin devrimci sendikalarda bütünleşmeyi arzuladıklarını bir kez daha gördük.

GÜN OLA, DEVRAN DÖNE,
UMUT YETİŞE
DAĞLARININ, DAĞLARININ
ARDINDA,
DEĞİL ÖYLE YOKSULLUK-
LAR, HASRETLER,
BİR TEK BAŞAK BİLE DAR-
GIN KALMAYACAKTIR,
BİR TEK ZEYTİN DALI
BİLE YALNIZ...
SIKIYSA YAĞMASIN YAĞMUR,
SIKIYSA UYKUDAN UYAN-
MASIN DAĞ.
BU YÜREK, NE GÜNE VU-
RUR...

bize gelen işçi mektupları

Ramazan Yalçın
Türbosan İşyeri
Baş Temsilcisi
MADEN İŞ

GÜNÜMÜZDE FAŞİZM

Faşizme karşı mücadelenin öncüsü işçi sınıfıdır. Ancak sömürü düzeninin yıkılmasıyla gerçekten yok olacak faşizmin tehlikesine karşı mücadelenin öncüsüde işçi sınıfı olması tabiidir. İşçi sınıfı sömürüye karşı mücadele ederken; iş, ekmek müadelerini verirken aslında toplumdaki bütün diğer emekçi sınıf ve tabakalarınında çıkarlarının temsilcisi ve savunucusudur.

Faşizm 12 Ekim seçimlerinde geriletildi. Demokratik hak ve özgürlüklerin yeniden işlemesine doğru kısıtlı da olsa adımlar atıldı. Anak günümüzde faşizm tehlikesi bertaraf edildi mi? Faşizm tehlike olmaktan çıktı mı? «Hayır! Hatta MC. iktidarında faşist tırmanış daha da hızlandı. Ülker işçisinin üzerine panzerle saldırıldı üniversitelerde gençler kurşunlandı. Fakat hiçbir cinayetin faili meydana çıkmamıştır. Bunlar yetmiyormuş gibi işçi sınıfının tek ekonomik silâhı olan GREV'i yasaklamaları birbirini izlemektedir. MC Kabinesinin gelmesiyle hiçbirşey değişmediğini sanmak yanlış olur. Bu kabine faşizmin bir tırmanışıdır. Faşizmin tırmanışı karşısında devrimci ve demokratik mücadelenin önemli bir etken olduğunu asla unutmamak gerekir. MC'nin uygulamak istediği türden bir faşizmin yerleşmesi, ancak sosyalist ve demokrat güçler zaaf gösterilirse, yanlış mücadele biçimleri ve taktikler önerilirse, dağınık kalırlar, birliklerini sağlayamazsa mümkün olabilir. Bu bakımdan MC ittifakına karşı bilinçli kararlı ve örgütlü bir mücadele vermek herşeyden önce işçi sınıfının sosyalistlerinin ve tüm ilerici demokratik güçlerin görevidir. İşçi sınıfı faşizme geçit vermeyecektir.

MADEN-İŞ'in İLKELERİ

GERÇEKÇİLİK İLKESİ.

Türkiye Maden-İş sendikasının gerçekçilik ilkesi, işçi sınıfının bilimsel gerçekçiliğidir.

Ekonomik mücadelede örgüt çalışmasında gerçekçiliğin esas alınmasıdır. Somut durumların işçi sınıfı bilimi ile değerlendirilmesi, buna göre karar verilmesi, hareket edilmesidir.

Gerçek dışı bilgiler, gerçek dışı değerlendirilmeler işçi sınıfı mücadelesine, onun ekonomik mücadelesine de zarar verir.

Örgüt çalışmasında sağlıklı bilgiler elde olunmalı ve yetkili kurulların sağlıklı karar almaları sağlanmalıdır.

Örgüt'e uzmanlık yapanlar, kendi alanlarında ki uzmanlığa, ayrıca işçi sınıfı bilimini de katabilmelidir.

Ekonomik örgüt disiplini üyelerinin yaşamına kadar gerçekçiliği yayabilmelidir.

İşçi sınıfı, mücadelesini kazanabilmek için gerçekçilik ilkesini temel ilke olarak kabul etmek zorundadır.

TABANIN SÖZ VE KARAR SAHİBİ OLMASI İLKESİ

Bu ilke işçi sınıfının " demokratiklik" ilkesidir.

Türkiye Maden-İş Sendikası tabanın söz ve karar sahibi olmasını temel bir ilke olarak kabul etmiştir

Sendikanın örgütsel çalışmasında görev almak ve görev vermek için aday ve seçmen olmak tüm üyelere tanınmış bir haktır. Demokratik seçimlerle yöneticiler belirlenir. Ve tüzük ve yasa hükümlerine göre çalışırlar.

Gerek sendika yönetiminde ve gerekse herhangi bir konuda alınacak kararlarda tabandaki üyelerin çoğunluğunun isteği olur. Bu istekler Sendikanın gerçekçilik ilkesine ve birlik ilkesine aykırı olamaz.

Bu ilke ile örgütün demokratik yönetimi gerçekleştirildiği gibi aynı zamanda işçi sınıfı demokrasisinin şimdiden yaygın bir tabana oturtulmasının koşulları da hazırlanmış olur.

İşçi sınıfı gücünü tabanından ve bu tabana dayalı birliğinden alır.

Demokrasi işçi sınıfı yönetimine en uygun hatta onun için biçilmiş kaftandır. Bu yüzden demokrasi gerçekten de işçi sınıfının kurabileceği bir düzendir.

Türkiye Maden-İş Sendikası ana tüzüğünün 3. maddesinde saptadığı temel ilkeleri buraya aynen aktarıyorum. Yukarıdaki bilgilerin ışığı altında gözden geçirilmesi yerinde olacaktır.

«Temel ilkeleri şöyle kabul eder:

a — İşçi sınıfının meseleleri tam bağımsızlığa ka uşmuş toplumcu bir düzende çözümlenir. Bunun ekonomik alanda birinci adımı, emekten yana emekçilerin demokratik yoldan yönetim ve denetimine doğrudan doğruya katıldığı planlı bir devletçilik sistemidir.

Bu sistemde kamu sektörü ağır basar ve itici, yönetici rol oynar.

b — Çelik ve makine sanayii ileenerji kaynakları gibi sanayiin kilit noktalarının, genellikle ağır sanayiin, madenciliğin ve büyük ulaştırma, ihracat ithalât işleri ile bankacılık ve sigortacılığın devlet eli ile yürütülmesi ile mümkün olur. Bu alanlarda özel sektör yardımcı durumdadır.

c — Emekçilere insan onuruna uygun bir hayat seviyesi sağlamak ve bu seviyeyi devamlı olarak yükseltmek, işsizliği ortadan kaldırmak ancak devlet eli ile yürütülecek hızlı bir sanayileşme ile mümkündür. Ancak devlet eli ile yürütülen bir sanayileşmede işletmelerin devletleşmesi ve ileri tekniklerin kullanılması, işçilerin yararına olur.

d — İşçi sınıfının devrimci bir niteliğe erişmesi ve bilinçlenmesi ancak yurt ve dünya olaylarının emekçiler açısından ve bilimsel yoldan değerlendirilmesine bağlıdır. Bilim işçi sınıfının en önemli mücadele aracıdır.

e — Köylümüzü uygar yaşama şartlarına kavuşturmak ve sanayileşmemize temel ve destek olmak üzere, köklü bir toprak reformu zorunludur. Bunun aynı zamanda işsizliği önleyici bir yararı da vardır.

f — Emekçilerin tüm haklarını alabilmesi yalnız mesleki mücadele ile mümkün değildir. Bunun yanısıra anayasadaki demokratik haklarını kullanarak, politik yoldan mücadele yapmaları da gereklidir. Bu mücadele işçi sınıfının varlığının tam bilincine kavuşturarak insanın insanı sömürmesi esasına karşıt bir amaç güder.»

EKONOMİ POLİTİK

TÜRKİYE'DE ÜCRETLER DONDURULAMAZ!...

ÇİMEN KESKİN
Araştırma Dairesi Müdür Yardımcısı

Işçiler ekonomik çıkarlarını korumak, geliştirmek üzere ör gütlendikçe, sermaye çevreleri çeşitli yollardan bu gelişimi engellemeye çalışmışlardır. Sermaye çevrelerinin bu engellemeleri çeşitli yollarla olur. Bunlardan birisi işçi ücretlerindeki artıştan ötürü ekonomik durumun bozulduğunu söyleyerek, işçiler aleyhine bir hava yaratmaya çalışmalarıdır. Sermayedarların ücret artışlarını önleme çabaları son günlerde ülkemizde artmıştır. Sermayedarların bir kesimi ücretler dondurulmalıdır derken, bir diğer kesimi hem ücretler hem kârlar dondurulmalıdır demektedir.

Türkiye'de ekonomik durumun iyi olmadığı açıktır. İyi olmayan ekonomik durumu düzeltmek için neden iyi olmadığını bilmek, ekonomik du rumun kötü gitmesinin sebebini ortadan kaldırmak gerekir. İşverenlere sorulursa sebep işçi ücretlerindeki artıştır. Ücret artışları dondurulursa ekonomik durum düzelir. Oysa mesele hiç de böyle değildir. Türkiye'nin ekonomik durumu bütün diğer kapitalist ülkelerin ekonomik durumundan çok farklı değildir. Dünya'daki hiçbir kapitalist ülkede ekonomik durum iyi değildir; işsizlik vardır, aşırı fiyat artışları gözlenmektedir v.s. Türkiye'de de ekonomik durumun kötü olmasının sebebi kapitalist üretim ilişkilerinin niteliğidir. Yani durumdan düzenin kendisini suçludur. Bu gerçek sermayedarların, işverenlerin işine gelmediği için üstelik ücret artışları onların kârlarını azaltıcı bir olay olduğu için durumun kötülüğünün sebebi olarak ücret artışlarını göstermektedirler.

Ücretler dondurulursa ne olur ?

Bir ülkede milli gelirin belli bir kısmı ücret olarak işçilerin eline geçmektedir. Bir kısmı da kâr olarak işverenlerin eline geçmektedir. Ücretler dondurulacak olursa, ülkedeki toplam ücretler miktarı, yani milli gelirin ücretlerden oluşan kısmı aynı kalacaktır. Milli gelir sürekli artıyor olduğuna göre, artan milli gelir içinde aynı miktarda kalan ücretlerden oluşan yüzde azalacaktır. Yani bugünkü ücretler daha büyük bir milli gelir içinde daha küçük bir yüzde teşkil edecektir. Bu durumda milli gelirin mevcut dağılımı işçiler aleyhine daha da bozulaaktır. İşverenlerin istediği budur.

Bazı sermayedarlar yalnız ücretler değil kârlar ve kiralarda ücretlerle birlikte dondurulsun diyorlar. Bu birincisine, yani sadece ücretlerin dondurulmasına göre daha cazip görünüyor. Ama bunun da işçiler aleyhine olduğu açıktır.

Ücretleri, kârları ve kiraları dondurmak demek, ücretlerle kârlar arasındaki bu günkü oranın değişmemesi aynı kalması demektir. Örneğin bugün ülkedeki toplam kârlar, toplam ücretlerin iki katı ise bundan sonrada hep kârlar toplamı ücretler toplamının iki katı olarak kalsın demektir. Oysa işçilerin ekonomik mücadelelerinin amaçlarından birisi bu oranı kendi lehlerine değiştirmektir. Bu oranın işçilerin lehine değişmesi demek işçilerin durumunun bir parça olsun düzelmesi demektir. İşte sermaye çevreleri bunu engellemek istemektedirler.

Sermaye çevrelerinin bu isteklerinin arkasında nelerin yattığı işçiler tarafından artık çok iyi bilinmektedir. Bu yüzden sermaye çevrelerinin bu istekleri gerçekleşmeyecektir.

Türkiye işçi sınıfı çıkarlarını koruyacak ve giderek arttıracaktır!

philips grevcileri ekonomik ve politik mücadeleyi birlikte veriyorlar

Levent ve İzmit'te Radyo, Televizyon, Elektrik süpürgesi, Traş makinası ve bunların parçalarını imal eden PHILIPS fabrikası işçilerinin Levent'teki işyerinde başlattıkları grev devam ediyor.

Levent VI. Bölgemize bağlı bu iki işyerinde yenilenecek toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin anlaşmazlıkla neticelenmesi üzerine TÜRK PHILIPS SAN. A.Ş. işyerinde sendikamızın 18 Ekim 1975 tarihinde başlattığı grev 84. günündedir.

Geçtiğimiz salı günü Sendikamızın Mali Dairesinden aidat Kontrol servisi ekibi yine Levent'teydi. Grevde bulunan üyelerimize her 15 günde bir olmak üzere yapılmakta olan grev yardımı ödeniyordu. O gün bizde oradaydık. Kendileriyle konuştuğumuz «PHILIPS» işçileri, gazetemizde aynen yayınlanmasını istedikleri şu sözleri söylediler.

«Mücadelemiz ekonomik bir mücadeledir. Ancak biz bunu politik mücadeleyle birlikte sürdürüyoruz. Grevimiz Tersane işçilerinin 1872 de başlattığı haklı mücadelenin devamıdır. Türkiye işçi sınıfı, sermayeye karşı verdiği bu haklı mücadelede ergeç zafere ulaşacaktır. Biz yasal hakkımızı kullanıyoruz. Yasal yol ile hakkımızı, hak ettiğimizi istiyoruz. Zaman uzadıkça bizim isteklerimizde farklılıklar olması tabiidir. Bizim hiç bir kaybımız yoktur. Olmayacaktırda. Sendikamız her zaman olduğu gibi, grev süresince de bizim bütün ihtiyaçlarımızı temin etmektedir.»

Bilinçli işçi kardeşlerimiz, Grevin ilk gününde olduğu gibi bu gün de kararlıydılar haklarını almak için ve alacaklardal!.. Büyük bir kararlılık içinde devam eden grev yerinden ayrılırken, işçi kardeşlerimiz, Pazar günü akşam fabrika önünde arkadaşlarından bir çiftin düğününü yapacaklarını söyleyerek bizide düğüne davet ettiler. Ha! az kalsın unutuyorduk. 875 «PHILIPS»li arasında önceki gün bir devrimci daha katıldı. Anası ve babası TV montaj servisinde çalışan yavruya «Koray» adı verildi

aha benim memleketim

MUSTAFA B. GÜNEŞ

Aha benim memleketim
Bak, gör
Görde öğren halimizi
Ne kadar çok toprağımız var
değil mi,
Tam üç yüz elli bin dekar...
Ama biz genede açız,
Genede doymaz bebeklerimizin küçük, hastalıklı
karınları.
Çünkü mayın doldurmuşlar
toprağı
O mayınlar bize karşı aslında
Milyonlarca unutulmuşa
karşı...
İşte bak
onlar kardeşlerim,
Anam, bacım, yarim
Dayım, emmim, babam.
Ayaklarına bak
Hepsininki çıplak.
Yüzlerine bak,
Karınlarına bak,
Bakta gör marifetini.
Bir deriyi, birde deriye
yapışan
Deynek gibi kemiği...
Bak,
Gelenleri gör
Bunlar umutları yarının
Sor onlara
İçlerinde kalem tutan var mı,
Oturanı var mı sıraya?
Ama sor
Jandarma dipçiği nasıl,
Açlık nasıl,
Titremek
Titremek güneydoğu
soğuğunda
Titremek nasıl.
Sor onların herhangi birine
Nasıl yatıyorlar geceleri
Bir döşşekte üç kişi nasıl.
Bak yüzlerine, marifeni gör
Gör daha on yaşındaki
çocuğun korkusunu.
Söyle
Yüzlerdeki bu korkuyu
silebilir misin,
Aç karınları doyurabilir misin
Çıplakları giydire bilir misin.
Ama bekle;
Bak güneş doğudan doğuyar
Doğudan haber bekle...

İşçi sınıfı dökülen kanların hesabını soracaktır!.

Çukurova sıcak yerdir, yürekleri ovalar kadar geniş, sıcak kanlı insanların yeridir Çukurova. Şarkılardan tutun da, türkülere, atasözlerine, film senoryolarına, romanlara ve resimlere kadar aklınıza gelebilecek herşeye konu olmuştur Çukurova.

Çukurova insanının çok çileli bir yaşam öyküsü vardır. Önce toprak ağaları, sonra sanayicileşmeye başlayan yani patronlaşan para babaları yıllırdır ezer, sömürür dururlar Çukurovalıyı.

Burası hem sanayi kesiminde hem de tarım kesiminde çalışan işçilerin, köylülerin ve emekçilerin iş güçlerini ağalara ve patronlara sattıkları bir pazar yeridir. Can pazarıdır Çukurova.

Ovada yetişen bembeyaz pamuk gibi pamukları, ovada çalışanların terleriyle sulanır.

Bu ovanın toprağında ÇUMİTAŞ işçilerinin yaptıkları traktörlerle sürülür.

ÇÜMİTAŞ işçileri yiğit kişilerdir. Ezilen sömürülen Çukurova halkının göz bebeğidir onlar. Uzun süren mücadeleler sonunda sendikamızda örgütlendiler. Sonra patrona karşı 8ayı aşan örnek bir grev koydular. Dağılmadılar, çözülmediler ve kırılmadılar.

Patronlar bu grevi kırabilmek için ellerinden geleni yaptılar. Yasa dışı baskıların her türlüsünü uyguladılar.

Fakat ÇUMİTAŞ'ta toprak ağası-sanayici bozuntusunun zorbalığı sökmedi.

Bu patron bozuntusu daha sonra fiili saldırıya geçti. Grev yöneticisi olarak görevli bulunan Örgütlenme Dairesi Müdürümüz Nurettin ÇAVDARGİL ve grev komitesi üyelerine paralı satılık adamlarını saldırttı, çünkü ÇAVDARGİL'e her gün yapılan «Ölüm tehditleri» fayda etmiyordu.

Grevin 218. gününde patronun satılık adamlarından iki mühendis, öldürmek kastı ile işçinin parasıyla aldıkları özel arabalarını, ÇAVDARGİL'in üstüne sürdüler. ÇAVDARGİL'in üstünden geçtiler, onu öldü sanıp kaçtılar.

ÇAVDARGİL ölmedi,

Fakat Çukurova da yetişen beyaz pamuğa kan damladı.

pancar motor işçileri işverenin yasadışı eylemlerine set çekme mücadelesi veriyor

Daha önceki sayılarımızda açıkladığımız gibi PANCAR MOTOR iş yerinde işveren ve sarı sendikanın girişimleriyle her nedense referandum kararını uygulamayan bölge çalışma müdürlüğü sendikamızı yetkisiz bırakmış ve toplu sözleşme yetkisini karşı sendikaya vermişti.

Evet geçtiğimiz günlerde PANCAR MOTOR'da toplu sözleşme imzalandı.

Fakat biz buna toplu sözleşme diyemiyoruz, çünki biz toplu sözleşmeyi işverenden söke söke aldığımız hakların bir belgesi olarak görürüz. Onun için buradaki gibi işveren ve işyerindeki bir tek dahi üyesi olmıyan sarı sendika sırf işçilerin birliğini bozmak amacıyla ortaklaşa yaptıkları anlaşmaya toplu sözleşme demiyoruz.

Toplu sözleşme yapıldıktan sonra «Türk Metalin üyesi olmıyanlar bu toplu sözleşmeden yararlanamaz» diye fetva vererek yasaları bilmezlikten gelen, kendi adamlari, iki işçiyi karşılıklı konuşurken gördüğünde ilkinde üç yevmiye ikincisinde altı yevmiye birkez daha tekrarlanırsa onbeş yevmiye ceza verdireceğini söyleyen, işçilerin zorla sigorta ve kimlik kartlarını aldırarak sendikamızdan istifa ettirme yollarını deneyen işverene ne dersiniz işçiler? söyleyeceleriniz bizimkinden yapacaklarınız PANCAR MOTOR işçisinden farklı olmıyacak kanısındayız.

Biz, işçi sınıfının demokratik hak ve özgürlüklerine karşı burjuvazinin giriştiği her eylemde yılmadan verdiğimiz mücadeleyle sınıfın haklı gururu devrimci bir örgüt olarak açıkca sendika seçme özgürlüğünü çiğneyen işveren ve vekilleri hakkında bölge çalışma müdürlüğü ve savcılık nezdinde girişimlerde bulunacak, yasal mücadelemizi sonuna dek sürdüreceğiz.

Devrimci örgütlerinin her zaman yanlarında olduğunu bilen PANCAR MOTOR işçisinin tavrınıda onların şu sözlerini ile açıklamak isteriz.

«İşverenin yasa dışı eylemlerinin serin kanlılıkla göğüs geren, geçen yedi aydır süre içinde tüm barışçı yolları deneyen biz PANCAR MOTOR işçileri, işveren, sendikamız MADEN-İŞ'i tanımamaya devam ederse, son günlerde daha da arttırdığı dolaylı ve dolaysız baskılarını sürdürürse bu durumun barışçı yollardan çözülemiyeceği yargısıyla yasa dışı eylemlere kesinlikle set çekmenin mücadelesni vereceğiz.»

BİMAK'ta HAKLI MÜCADELE

Sayraköy 16. Bölge Temsilciliğimiz sınırları içinde kurulu bulunan BİMAK işyerinde çalışan işçilerin başlattıkları grev başarı ile sürdürürken, Bölge Temsilcimiz Hanefi Öztürk gazetemize şunları söylemiştir:

«BİMAK, işyerindeki grevimiz 21 Ekim 1975 günü başlamış ve 2. haftasını doldurmuştur, üyelerimizin sendika politikası içinde başlattığı haklı ve yasal grevimiz mutlak başarıya ulaşacaktir.

Grevimiz haklıdır. Çünkü Sendikamızın ve de üyelerimizin haklı taleplerini işveren geri çevirmiş ve prensip sözcüğünün gölgesine sığınmak suretiyle gerçekten üyelerimizin hakkını vermek istememiş ve bizi greve zorlamıştır, işte bu zorunluluk karşısında başlattığımız grev sendikamızın disiplini içinde devam edecek ve isteklerimiz kabul edilinceye dek devam edecektir.

Bölgemizdeki gelişmeleride şöylece sıralayabilirim:

Yeni örgütlenen işyerlerinden MOTOSAN FABRİKASINDA yetki alınmış, müzakerelere başlanmıştır. Merse Makina ve İnpress işyerlerinde sözleşme hazırlıklarına başlanacaktır. Bu arada Emaşta yetki için gerekli girişimlerimiz sürdürülmektedir.

Diğer taraftan, Motopar ve Esem işyerlerinde örgütlenme çalışmalarımız devam etmektedir, yakında bu işyerlerinde başarılı bir sonuç alacağız. Net Civata ve Kartal Teneke Kutu fabrikalarında da örgütlendirme çalışmalarımızı sürdürüyoruz, temsilciler ve bölge kadrosunun ortak çalışmaları devam ediyor yakında sarı sendikaların yalnız tabelalarıyla başbaşa kalacaklarına inanıyor bu inançla çalışmalarımı sürdürüyorum.» BİMAK Grevcileri haklarımızı alıncaya dek grevimiz sürecektir diyorlar.

YAŞAM KAVGASINDA KADININ YERİ!

FEVZİ SOLT
Y. Makine Mühendisi ve
Toplu Sözleşme Dairesi Uzmanı

Günümüz dünyası, gerici sistemlerin ve güçlerin giderek ve artan bir hızla gerilediği, buna karşı barışın ulusal bağımsızlığın ve demokrasinin savunucusu ilerici, demokratik güçlerin büyük boyutlarda ilerlemeler kazandığı bir dünyadır.

20. yüzyıla damgasını vuran güçler, çalışan kesimlerin, ezilen ulusların ve onları destekleyen ilerici dünyanın güçleridir.

Yine 20. yüzyılda görülen odur ki, emperyalizme karşı ve onun oluşturduğu faşist yönetimlere karşı dünyadaki tüm demokratik güçler en geniş bir cephe içinde yer almış ve insanlığın kurtuluşu yolunda bu birlikteliğin büyük gücünü seferber etmişlerdir.

Bütün bu nedenlerden dolayıdırki, ülkemiz içinde baskı, zulüm, sömürü ve teröre karşı geliştirilecek her girişime, atılacak her adım demokratik ve ilerici güçlerin en geniş birlikteliğini sağlamak zorundadır ve bu bir savaşımdır. Ve içinde bölücülüğe, şövenizme ayrılıkçılığa ve maceracılığa yer yoktur.

Ülkemiz kadınlarının sorunları işte bu bütünlük içinde ele alındığında karşımıza çıkan gerçek şu olmaktadır. Kadınlarımızın sorunlarının çözümü, genelde ülkemizdeki demokrasi, bağımsızlık ve toplumsal gelişim uğraşı iiçnde yatmaktadır.

Yani ekonomik ve demokratik hakların savunulması, toplumsal gelişim uğraşı için ve tüm emekçiler yasasına yeni boyutlar kazanması için verilen ve verilecek olan uğraş, kadınların da içinde yer aldığı bir ilerici bütünlüğe dayandırılmak zorundadır. Aksi halde toplumun bir yarımı olan kadınların katılmadığı, katılamadığı bir demokrasi uğraşı, bir yaşam kavgası, asla başarıya ulaşamayacaktır.

Bu gerçeği bilen egemen gerici güçler, gerek toplumsal yaşamın çimlendirilmesinde kültürü, ahlâki ve töreleri saptırtıcı olarak kullanarak, gerekse kadını üretimin dışında tutarak onu bu uğraşın dışına itmeye çalışmaktadır.

Böylece hem çalışan kitlelerin uğraş gücü yarı yarıya zayıflatılmış olacak, hem de demokrasi ve toplumsal gelişim kavgasında bir anlamda, kadının engelleyici, saptırıcı bir rol oynaması da sağlanmış olacaktır.

Bu durum egemen gerici güçlerin tarihsel taktiğidir. Onlar genelde, kendilerine karşı güçlerin birlikteliğini engellemenin, bozmanın gayreti içindedir. Bunu sağlamak için de her türlü ayrılıkçı, bölücü, tutucu ve şövenist kültür, düşünce ve davranış ve ideoloji biçimlerinin toplum içerisinde yeşermesi ve yaygınlaşması için olanca güçlerini harcarlar.

Bu gün ülkemizde yaşam, çalışan, dar gelirli kesimleri için çekilemez bir düzeydedir. fiatlar hızla artmaktadır, para değerini kaybetmekte, çalışanlar için ücret artımları ve bunu sağlama yolundaki uğraşlar engellenmekte ve giderek enflâsyon, sömürülen sınıf ve tabakalar için hayat pahalılığı halini alarak onların belini bükmektedir.

Buna karşı çalışanların, tüm emekçilerin verecekleri yaşam kavgasını engelleyebilmek için de, hakim gerici güçler, her türlü baskı, terör ve yıldırma kampanyalarını sürdürmekte ve giderek yoğunlaştırmaktadır. Öyle ki bu yolda tüm egemen gerici güçlerin anti-demokratik bir cephe içinde birleşmeleri de sağlanmış bulunmaktadır.

O halde yapılacak şey herşeyden önce, kadın-erkek, işçi-köylü, genç-ihtiyar, memur-esnaf bu kavganın sürdürülmesinde demokrasi ve insanlık düşmanlarına karşı demokratik ve ilerici cephe içindeki birlikteliğimizi sağlamak ve geliştirmek olmalıdır.

Bunun için tarlada, fabrikada, büroda, evde tüm çalışan kadınlar tek emekçi eşleri, işyerlerinde sendikal mücadelede erkek işçilerle omuz omuza vererek, kocalarının ekonomik ve demokratik mücadelesinde ona destek ve yandaş olarak, çocuklarını toplumsal uğraş içindeki yerlerini alacakları şekilde yetiştirerek bu kavgaya katılmalıdırlar.

Aksi halde bu geri ve bozuk ekonomik ve toplumsal düzen, onları da çocukları, kardeşleri ve eşleri ile birlikte ezecek, sömürecek ve bu güzel yaşam dün olduğu gibi bugün de, yarın da tüm çalışanlara, tüm emeği ile geçinenlere zindan edilecektir.

Unutulmamalıdır ki, yaşam erkek ile kadın için nasıl ortak ve bir ise, o yaşamın gereğin olan toplumsal kavga da o ölçüde ortak ve birlikte verilebilir, verilmelidir.

burjuvazi kitleleri nasıl aldatıyor

Geçen sayımızda, bu sahifede, burjuva sanatı ile işçi sınıfı sanatının bağdaşmaz niteliğine işaret etmiştik. Bu sorunu açmakta yarar vardır.

Sanatın çeşitli kolları arasında edebiyat, resim, müzik, tiyatro, bale vb. sayılabilir. Sinema da sanatın kollarından birisidir. Burjuvazinin gerici sanatı ile işçi sınıfının devrimci sanat anlayışı sinema alanında da birbiri ile çatışır.

Sinema son yıllarda tekniğin gelişmesi ile beraber daha çok kitleleri kendine çeken bir sanat kolu haline gelmiştir. İşte bunu sezen burjuvazi, sinemayı kendi iğrenç sınıf çıkarları için kullanmaya çalışmaktadır.

Bunu nasıl yapmaktadır? Burjuvazinin iktidarda olduğu ülkelerde işçilerin, emekçilerin sorunlarına eğilen filmler yasaklanmakta veya sansür kurullarında kırpılmakta, böylelikle halkın bilinçlenmesi engellenmeye çalışılmaktadır.

Buna karşılık yoz, içi boş, bayağı, halkın sorunlarına eğilmeyen soyut aşk fiimleri, hayali casus filmleri, vur-kırkaç filmleri, kadın erkek ilişkisini hayvani iğrençlik derecesine düşüren seks filmleri bol bol piyasaya sürülmekte, desteklenmektedir.

Amaçları açıkça şudur: Işçilerin, emekçilerin burjuvaziye karşı olan sınıf mücadelesini geriletmek, kitleleri şaşırtmak, seks filmleri ile uyutmak, sorunun iktidar mücadelesi olduğunu gözden kaçırtmak...

En yakın örnek olarak ülkemizi verebiliriz.

Ülkemizde bir Film Sansür Heyeti vardır. Bu heyetin işigücü ilerici filmleri yasaklamaktır. Buna karşılık yoz filmler piyasayı doldurmuştur. Örneğin bu sezon oynanan ve oynatılacak olan filmlere bir göz atalım, gerçek bütün çıplaklığı ile gözümüzün önüne dikilecektir.

«Çalkala yavrum çalkala», «Anahtarı bendedir», Gıdıkla beni Melahat», «Ah deme Oh de», «Sekse doymayanlar», «Parçala Behçet», Şeker kamışı,» «O biçim kızlar», «Sev beni Behçet», «Kadınlara dayanamam», «Hep bakiremi kalacaksın», «Kuduran vücutlar» vb. Bu listeyi uzatmak mümkündür.

Burjuvazinin kitleleri şaşırtmak için kullandığı bu taktiğe karşı biz işçiler bilinçle karşı durmalıyız. Bu filmlere gitmemeyi hem çevremize söylemeli, hem de nedenlerini, açıklamalı, ayrıca çocuklarımızı da korumalıyız. Çünkü bu gerici filmlere gitmek aynı zamanda çocukların büyümesini çarpıtır, sağlıksız bir yola sokar.

Referandum ve Hukuksal Yol

275 SAYILI YASANIN 11. MADDESİ UYARINCA, İŞ MAHKEMELERİNİN VERDİĞİ KARARIN, KESİN VE BUYURUCU SAYILMASI GEREKİRKEN, BU KARAR USULSÜZ OLARAK TEMYİZ EDİLDİ

Rasim ÖZ

T. Maden - İş, DİSK Hukuk Danışmanı

Çalışma yaşamının çözüm bekleyen en güncel sorunu, kanımızca, anayasal bir hak olan sendika seçme özgürlüğünün gerçekte de kullanılıp kullanılmayacağı konusudur.

Bilindiği gibi son bir yıl öncesine değin bu özgürlük, bir bölüm işveren ve onların kanatları altındaki sarı sendikalarla, politik baskı altındaki Bölge Çalışma Müdürlüklerinin tutumları nedeniyle fiilen kullanılamamaktaydı. İşyerlerinde yetkili sendikanın, evrak üzerinde inceleme ile saptanması yolu, 275 sayılı Toplu İş Sözleşmesi Yasasında sınırlayıcı bir yöntem olarak gösterilmemiş olmasına rağmen, çoğu kez, sahte, geçersiz üye fişlerinin sayılması ile yetinilmiş ve bu uygulamaya, inceleme yetkisi sınırlı iş mahkemelerinin de katılması sağlanmıştı.

Uygulamada yoğun şekilde sakıncaların ortaya çıkması, işyerlerinde çalışma barışının bozulması, ekonomik kaderlerini eline geçiren sarı şebekelerin cemberlerinden çoğu kez direnmeden kurtulamayan işçilerin, toplu halde başvurmalarla seslerini duyurmalarına yol açtı. Bunun üzerine bu yanlış, «işçiler... sendikalara serbestçe üye olma ve üyelikten ayrılma hakkına sahiptirler» diyen Anayasanın 46, 41 ve 42. maddeleri ile, 275 sayılı yasanın da özüne aykırı bu uygulama, hukuk yaratma yetkisini medenî yasanın 1. maddesi hükmünden alan yürekli ve yüce yargıçların çizdiği REFERANDUM yoluyla, bulunduğu çizgiden kurtarılarak, bir yılı aşkın bir süreden bu yana gerçekte de kullanılır bir özgürlük haline getirildi. Bu uygulama, bugün de yerel mahkemelerce sürdürülmekte ve her tür kuşkudan arınmış bir biçimde, yetkili sendikanın, asıl hak sahibi işçilerin, gizli oy. açık sayım yöntemi ile saptanması, iş hukukumuzdaki boşluğu doldurmak suretiyle uygulamaya yerleşmiş bulunmaktadır.

Ancak 275 sayılı yasanın 11. maddesi uyarınca, iş mahkemesince verilen kararın kesin hüküm sayılması ve emredici bir yasa hükmü olmasına rağmen, bu karar, referandum kararına karşı usulsüz bir temyiz istemi sonucunda bozulmuştur. Yargıtay 9. Hukuk Dairesi ilk kez 20.5.1975 gün ve 31146 sayılı kararıyla, daha önceki kararlarına da (26.10.1974 gün ve 10030 vs.) aykırı bir şekilde «Yasada referandum yapılacağına dair hüküm yoktur. Taraflar anlaşırsa referandum mümkündür. Hakim M. K. I. maddesini de uygulayamaz» diyerek referandum kararını bozmuş ve bu bozma ile birlikte üzücüdür ki, çalışma dirlik ve barışı da ülke çapında bozulmuştur.

Yargıtay 9. Hukuk Dairesinin bu kararının emredici yasa ve usul hükümleri ile Yargıtay Hukuk Genel Kurulu kararları ve özellikle aynı dairenin kendi kararlarına da ters düşen, inandırıcı gerekçeden yoksun bir karar olduğu kanısındayız.

Şöyle ki;

a) — Öncelikle iş mahkemesinin verdiği referandum kararı 275 sayılı yasanın 11. maddesine göre verilmiş KESİN BİR KARARDIR. Yargıtayın bu konuda inceleme yetkisi yokken, zorlamalı bir yorumla inceleme yapması. 275 sayılı yasanın emredici 11. maddesi hükmüne aykırıdır.

b) — Referandum kararını bir an için Yargıtay denetimindeki işlerden kabul etsek ve Yargıtay 9. Hukuk Dairesinin öncelikle önüne getirilen bu dosyanın temyizini olanaklı görsek bile, H.U. M.K. 434. maddesi uyarınca, harcının ödenip ödenmediğine bakılması ve harç yatırılmamışsa temyiz edilmemiş sayılmasına karar verilmesi gerekirdi. Ayrıca bu konuda usul hükmü bulunmasına rağmen, bu hükmün uygulanmamış olması da usule aykırı bir işlemdir.

c) — Yargıtay 9. Hukuk Dairesi kararında, bölgenin kararının 275 sayılı yasanın 11. maddesine girmediğini belirtmiştir. Eğer sözü geçen bölge kararı 11. madde kapsamına girmiyorsa, bölgenin bu kararının idarî bir karar sayılması gerekecekti ki; bu takdirde de iş mahkemesi ve dolayısiyle Yargıtayın, kendi görev sahasına girmediğinden, görevli sayacağı Danıştay idarî mahkemesine gönderilmesine karar vermesi gerekecekti. Bir kararı hem idarî saymak, hem de adlî Yargıtayda denetlemek açık bir çelişkiyi yaratmıştır.

ç) — Kaldı ki, 275 sayılı yasa hükmünce, bölge ve iş mahkemesi önüne gelen her yetki isteminde, mutlaka taraflardan birine yetki verilmesini öngören bir hüküm yoktur. Aksine, yetki kararı verebilecekleri gibi, verilecek yetkisizlik kararları ve en sağlıklı biçimde yetki saptanmasına ilişkin kararları da, 11. madde uyarınca verilmiş kararlardır ve yetki prosedürü içinde verilen tüm kararlar, Yargıtay denetimi dışında tutulmuştur. Buna rağmen inceleme yapılıp karar verilmesi hukuka aykırıdır.

d) — Yargıtay kararında «Yasada referandum yoluyla yetki saptamasına ilişkin bir hüküm yoktur» diyerek 275 sayılı yasada bu konuda da boşluk bulunduğunu dolaylı bir şekilde kabul etmiştir. Buna rağmen, yine de, genel ve temel yasa olan Medeni Yasanın 1. maddesince Yargıca tanınmış bulunan, yasadaki boşluğu doldurma yetkisinin, kullanılamıyacağını söyleyerek, çelişkiye düşmüş ve Medeni Yasanın 1. maddesinin uygulanamıyacağı şeklindeki kararına bir gerekçe gösterememiştir.

e) — Ayrıca Yargıtay 9. Hukuk Dairesi, yasada yok dediği, yasadaki boşluğu da yargıcın doldurамayacağını söylediği referandum yolunun, tarafların anlaşması ile mümkün olduğunu gerekçe gösteremeden kabul etmiştir. Aslında referandumun yasa dışı olmadığı dolaylı olarak varsayıldığı ve hatta referandum kararının verilmesi sırasında karşı tarafın bir olumsuz itirazı da olay konusu dosyada bulunmadığı halde, İş Mahkemesinin referandum kararının, bozulmasının nedeni tutarlı olarak gösterilememiştir.

Yargıtay 9. Hukuk Dairesinin referanduma ilişkin bozma kararı, usul ve yasaya aykırı olduktan başka çağdaş hukuksal gelişime de ters düşmektedır. Bu karar ayrıca, «Bir yasanın yorumlanmasında tutulacak yol. onun işleri imkansızlıklara sürükleyecek şekilde yorumlanması olamaz» diyen Yargıtay Hukuk Genel Hukuk Kurulunun 26.6.1963 gün ve 28 - 36 sayılı kararına, sahtelikle, hile ve desiselerle alınacak yetkinin muteber olmayacağını ve iptalinin dava konusu yapılacağına ilişkin Yargıtay 9. Hukuk Dairesinin bir başka kararına karşı, 14.3.1975 gün ve 289 - 358 sayılı kararı ile referanduma ışık tutan aynı Genel Kurul kararlarına ve işçi yararına geniş yorum yapılması gerektiğine ilişkin, aynı Genel Kurul kararlarına da açıkça aykırıdır.

Yargıtay 9. Hukuk Dairesinin bu bozmalarından sonradır ki, tahrikçileri politikacılarca başka yerlerde aranan, sendika seçme özgürlüğünün kullanılması için, son aylarda birçok işyerinde işçiler direnişe geçmişlerdir. Bunlara göre işçiler salt işyerlerinde çalışma dirlik ve barışını sarsmakla kalmayıp, özlemi çekilen demokratik düzenin can düşmanı, faşist özlem ve isteklere de gerekçe yaratmaktadırlar.

Bu nedenlerledir ki, politikacıların bilinçli bir biçimde yasalaştırmaktan kaçındıkları ve kısa dönemde de yasalaştırılması umudunun bulunmadığı referandum konusunda, Istanbul 2. İş Mahkemesinin sayın yargıcı tarafından verilen direnme kararı üzerine konu, genel çözüm için Yargıtay Hukuk Genel Kuruluna iletilmiş bulunmaktadır.

Türkiye işçi sınıfının en güncel ve temel sorunu olan referandum uygulamasına, Genel Kurulun, çağdaş hukuka uygun olarak, iş hukukumuzda varılan aşamadan daha da ileri götürerek, bu gerçekçı, hak ve adaletten yana uygulamayı, hukuksal yoldan yasalaştıracağına. örnek kararlarının ışığında inanıyoruz.

Toplumda olumlu koşulların yaratılması umudu, politikacılardan çok hukukculara düşmektedir.

ARININ BALI

SÜLEYMAN ÜSTÜN
Örgütlenme Dairesi Müdürü

iyi insan

Okullar açıldı. Evlerde bir telaş var. Herkes çocuğunu okul için hazırladı. Çantalar alındı. Kalem, defter, silgi ve kitaplar alındı, alınıyor. Önlükler alındı dikildi. Ayakkabılar, elbiseler yenilendi.

Okullar da hazırlandı öğrenciler için. Silindi, yıkandı, boyandı, sıvandı. Derslikler, sıralar, tahtalar onarıldı, boyandı.

Okulun telaşı sizin evde de var değilmi? Yeni eşyalar alabildin mi bari çocuğun için ? Yoksa sizin çocuk ablasının veya ağabeyinin eskileriyle mi idare edecek bu yılda ? Şayet öyleyse, bilmiş olki çocuğun çok özenecek arkadaşlarının «yeni»lerine... Elini sürmek isteyecek onlara. Öğretmenini dinlemeyecek derste arkadaşının yeni eşyalarına bakmaktan.

İkibuçuk milyon çocuk okula gidemiyor bu yıl da. Köylerinde-semtlerinde okul yok, öğretmen verilmemiş.

Çok sayıda öğretmen kıyıldı bu yıl da. Sürdüler, görevden aldılar bir çok öğretmeni bu yıl, daha okullar açılmadan. Öldürülen öğretmenler de var.

İşçileri de atıyorlar işlerinden. Aç kalsın istiyorlar. Hangi işçileri atıyorlar işten dersiniz? Hangi öğretmenleri sürerler acaba diyar diyar?
İNSAN» yetiştirmektir. Öyle İNSAN» yetiştirmektir. Öğle yazıyor programlar. Öyle söylüyor devlet «İyi insan» olmak ne güzel şey. Kim istemez iyi insan olmayı... Fakat kimdir acaba «İyi insan»? Kime göre bir «iyi»lik bu?

Bir insan için «bu iyi insandır» veya aksine «bu insan iyi değildir» kim, kimler diyecek? İyi, fena notunu kimler verecek insanlara. Özellikle de biz çalışanlara.

İşçiyiz. Bir işyerinde çalışıyoruz. Havasız işyerimiz. Havalandırma düzeni yok. Yemeklerimiz bozuk, etlerde koku var. Suyumuz bazan akıyor. Bazan akmıyor. Elimizi yüzümüzü yıkıyamıyoruz. Tuvaletlere pislikten girilmiyor. Ücretlerimizde düşük. Bu durumda ilgili olarak bir arkadaşımız şöyle diyor:

— Biz böyle kuzu kuzu durdukça elbette böyle olur. Bir araya gelebilsek bunların düzeltilmesini istesek, direnseк bak nasıl düzelir. Heie bir sen dikalı olsak. Gör nasıl düzelir işler. Bu günden tezi yok. Biz işe başlıyoruz. Kendimizi ezdirmeyeceğiz.

Bir başkası da:

— Zamanla düzelir bu işler. Bir süre varsın böyle gitsin. Adam bizi işe aldı, ekmek verdi. Şimdi karşı mı çıkacağız? Kazansa bize daha fazlasını vermezmi? Karşı çıkmak bize yakışmaz. Sendika mendikada anlamam ben.

Bu görüşler ve sözler, bir davranışı bir tutumu ortaya koyuyor. Bu iki insandan hangisi kimin için iyidir acaba? Patron, bu iki işçinin de sözlerini duydu. Kimin nasıl davranacağını biliyor. Patron bunlardan hangisine «iyi insan» diyecektir? «Bir araya gelelim, örgütlenelim, kendimizi ezdirmeyelim, diyen mi «iyi insan»dır O'nun için, yoksa «zamanla bu işler düzelir, kazansa bize de vermez mi» diyen mi «iyi insan»dır.

İnsanlar patronlara göre mi «İyi insan» olacaklar, işçilere göre mi?

«İŞÇİ SINIFI İÇİNDEKİ BÖLÜNMELERDE KÜÇÜK BURJUVA POLİTİKASI, İDEOLOJİSİ VE ETKİSİNİN DE ÖNEMLİ PAYI VARDIR.»

«BİRLİĞE GİDEN YOL, İŞÇİLERİN SOMUT İSTEKLERİ İÇİN VERİLEN ORTAK EYLEM VE MÜCADELEDEN GEÇER.»

başyazı

İbrahim GÜZELCE
(DİSK Genel Sekreteri)

SORUN, DÜZEN SORUNUDUR !

Baştarafı 1. sayfada

Bulundukları toplumda, artık iş güvenlikleri kalmamıştır. Örneğin Federal Almanya'da, düne kadar işletilmeyen maddeler, işsizlik bahane edilerek, işler hale getirilmiş, İş Yasası (Arbeitsförderungsgesetz) nın 19 uncu maddelerine insafsız bir biçimde uygulama kazandırılmıştır. 10 yıl Federal Almanya'da çalışan bir emekçi, çalışma müsadesini yenilemek amacı ile İş ve İşçi Bulma Kurumu'na, (Arbeitsamt) başvurduğunda, eğer başvurusundan önceki 5 yıl içinde hastalık sebebi ile de olsa 3 aydan fazla işten uzak kalmışsa, kendisine çalışma izni verilememektedir. Bu uygulamaya genellikle, Türk işçilerine dönük biçimde bir ağırlık kazandırılmıştır. Ve şu gerçek bir kere daha saptanmıştır ki, kapitalist üretim biçiminin geçerli olduğu toplumlarda, bu toplumlar ne denli zengin olurlarsa olsunlar, devlet, hakim sınıfın işçi sınıfı üzerindeki egemenliğini sağlıyan bir baskı aracıdır. Yani sermaye sınıfına dayalı toplumlarda devlet, üretim araçlarını elinde tutan egemen sınıfın devletidir. Onun için, emekleri ile yaşıyanların tümünün bu gerçeği asla unutmamaları gerekir.

2 — Beş veyahut 10 yılın üzerinde yurt dışında çalışan her emekçi, bugünkü koşullar altında, emeğini işverene diledildiği gibi satamamaktadır. İşine sahip olma, işinden atılma korkusu içinde, işverenin her dediğine evet demek zorundadır. Çünkü işveren bilmektedir ki, fabrikasının kapısı önünde, kendisinden iş isteyen binlerce işçi sıra beklemektedir. Bu ise çalışan insanı duygusal ve bedensel olarak yıpratmakta, yurt dışında yaşamanın verdiği çok yanlı dertlere önemli olan bir başkasını katmaktadır.

3 — Yurt dışından yurda geri dönmenin hatırı sayılır bir ölçüye ulaştığı şu günlerde, 5 veya 10 yılın üzerinde dışarda yaşıyan bir emekçi için:

a) Yurda dönüşte ne iş yacağı, yaşamını nasıl sürdüreceği sorusu bir çözüme bağlanmamıştır.

b) Yurt dışında okuyan işçi çocuklarının, Türkiye'nin bugünkü çok dar eğitim olanakları içerde okumalarını devam ettirmeleri nasıl sağlanacaktır?

c) Türkiye ile yabancı ülkeler arasında imzalanan Sosyal Güvenlik Sözleşmeleri nedeni ile ortadan kaldırılan yurt dışındaki işçilerin emeklilik sorunu ne olacaktır? Emekçi, yarın güvencesini, belli ölçülerde de olsa garanti altında tutan bu Anayasal hakkına, yurtta çalışan diğer emekçiler gibi nasıl yeniden kavuşturula caktır?

d) Beş veya 10 yıl sonra, zorunlu olarak yurda geri dönen bir emekçi, Türkiyede henüz İşsizlik Sigortası bulunmadığına göre, Anayasa'nın vazgeçilmez haklardan biri saydığı, (yaşamak herkesin hakkıdır) ilkesini, boşta geçdiği günler için nasıl gerçekleştirecek, avare gezdiği günlerdeki yaşamını argari ölçüde de olsa karşılayacak devlet güvencesini nerede bulacaktır?

İşte bütün bu ve buna benzer daha bir yığın sorular, şimdi, yurt dışındaki tüm emekçileri çok derinden düşündüren sorulardır. Bu sorunlara, olaylara yüzeyden bakanlar, hiç bir çözüm getiremezler. Federal Almanya'ya gelen her yetkili, bu çözüm bekliyen sorunlar üzerinde bir yığın duygusal politik lâflar etmişlerdir. Fakat bu sorunlardan hiç birisi bugünkü kadar somut bir biçimde emekçiler lehine bir çözüme bağlanamamıştır. Bunun nedenini, bugün Türkiyede sürdürülen ve fakir halkımızdan yana olmadığı besbelli olan düzende aramak gerekir. Bu düzen halktan yana, emeğiyle yaşıyan büyük yığınlara dönük bir düzen haline dönüştürülmediği sürece de, bütün aksaklıkları ve çarpıklığı ile devam edecektir. Yani bu demektir ki, işçi sınıfının ve de emeğiyle yaşıyan tüm halkımızın sorunları temelde bir çözüme ulaştırılamıyacaktır. Doğruların bu biçimde konulmasında ve bunların böylece bilinmesinde, Türkiyenin, dolayısiyle emekçilerin geleceği açısından büyük faydalar vardır.

kısa örgüt haberleri

Levent-İSTANBUL VI. Bölge Temsilciliği

Levent - İSTANBUL VI. Bölge Temsilciliğimize bağlı BEBİMOT A.Ş. işyerinde temsilci seçimi yapılmış ve bu seçim sonucu Baştemsilciliğe Mustafa Kibar, temsilciliklere Rahmi Ermiş, Davut Güngör, Kâmil Zincirli seçilmişlerdir.

Aynı bölge temsilciliğimize bağlı U.S.O. Otomotiv San. ve Tic. A.Ş. işyerinde yapılan atamalar sonucu Baştemsilciliğe Süleyman Kuzu, temsilciliklerede Muzaffer Evrenkaya, Tahsin Özgan, Sebahattin Huzlıoğlu getirilmişlerdir.

Yine Levent - İSTANBUL VI. Bölge Temsilciliğimize bağlı BEHLİLER KOLL. ŞTİ. işyerinde atamalar sonucu Baştemsilciliğe Ömer Büyükbaş, temsiliklere Ali Gök, Adil Erkul, Aysel Okay getirilmişlerdir.

Yine bu bölge temsilciliğimize bağlı MAKSAN MAKİNA SAN. A.Ş. işyerinde temsilci seçimi yapılmış ve bu seçim

MADEN-İŞ GAZETESİ
DİSK'e bağlı Türkiye Maden-İş Sendikası adına:
Sahibi: Kemal TÜRKLER
Sorumlu Yönetmen: Kudret YILDIRIM
Yazışma ve Yönetim Yeri: Merter Sitesi Ahmet Kutsi Tecer Caddesi No: 10 Kat: 4 - İSTANBUL
Genel Merkez: Barbaros Bulvarı No: 58
Beşiktaş - İstanbul
Telefon: 48 50 74 / 48 50 75 / 48 50 76

BU SAYI 70.000 BASILMIŞTIR.

BASKI AKSİSEDA MATBAASI

gn. elektrik işçisi aldatılamaz !

İş gücünden başka satacak bir şeyi olmayan biz işçiler, sırtımıza yüklenen kapitalist sömürü düzeninin yapısal bunalımlarıyla daha da yoksullaşırken Burjuvazi uşakları, emek tüccarları bizleri daha da sömürebilmenin planlarını yapıyorlar.

İşte size bir örnek diyelim ve GENERAL ELEKTRİK işçileri üzerinde oynanmak istenen adi bir oyunu anlatalım.

Topkapı-İst. I. Bölge Temsilciliğimizce bir süre önce örgütlenen General Elektrikte çalışan işçilere geçtiğimiz günlerde bir mektup gönderildi.

Bu mektupları işçilerin iş yerinden sildikleri sarı sendikanın eski avukatı gönderiyordu. Şimdi bir başka sarı sendikaya transfer olan bu bey işçilerin işverenden alacağı bazı hakları olduğunu ne varki eski sendikasının bunların üstüne sünger çektiğini söylüyor, kendisine vekalet verildiği taktirde bu hakları alacağını anlatıyordu.

İşte bu mektubunda, kendisine işçi haklarının savunucusu görünümünü vermek isterken aslında, Tüm GENERAL ELEKTRİK işçisinin bildiği gerçek kimliğini ortaya koyuyordu.

Toplu sözleşmelere koydukları örtülü hükümlerle işçinin sömürülmesini sağlıyanların ortaklığını yapan, işçilerin kazanılmış haklarından taviz vererek kendi şahsi çıkarları uğruna davalardan vaz geçen bu bey yeni sömürü planları yaptığını böylelikle belgelemiş oluyordu.

GENERAL ELEKTRİK'te ortaya çıkan bu durum üzerine I. Bölge Temsilciliğimizin bir bildiri yayınlaması, işçi arkadaşlarımıza olayın, gerçek yüzünü açıklayarak bu emek tüccarına karşı uyanık bulunulmasına dikkati çekmiştir.

Sendikamızın hukuk müşavirlerince bütün eski sözleşmelerin incelendiğini, hukukçularımızın tesbit edecekleri kanunsuzlukların yanı sıra verilmeyen hakları olduğu kanısında olan işçi arkadaşlarımızın yazılı olarak Bölge Temsilciliğimize başvurmalarının istendiği bu bildiride ayrıca avukatlık yasasına aykırı tamamen sömürü amacı ile bu tür aldatmacalara girişenler hakkında, Sendikamızca İstanbul barosu ve yetkili makamlarca ihbarda bulunulduğu da açıklanmıştır.

LEVENT - İSTANBUL VI. BÖLGEMİZDE SAFLARIMIZA YENİ KATILMALAR OLDU

Lenvent-İSTANBUL VI. Bölgemiz hudutları içinde kurulu bulunan TOTEKS, EMİ TİCARET, TEKA TERSİM ALETLERİ, GAR-İŞ ÇELİK EŞYA işyerlerinde çalışmakta olan, toplam 130 kişi sendikamıza üye olarak saflarımıza katılmışlardır.

TEMSA MADENİ EŞYA A.Ş. İŞYERİ BAŞTEMSİLCİSİ TEKRAR İŞİNE BAŞLAYACAK

Levent - İSTANBUL VI. Bölge temsilciliğimize bağlı 4. Levent'te kurulu TEMSA MADENİ EŞYA A.Ş. işyerinden 18.8.1975 tarihinde suçsuz yere işten uzaklaştırılan baştemsilci MİTAT ŞARBUDAK'ın işine dönmesi için, Sendikamız hukuk dairesi Bölge Çalışma Müdürlüğüne müracaat la konuyu İl Hakem Kuruluna götürmüştü. Kurulun 22 Ekim 1975 tarihinde yaptığı toplantıda arkadaşımız Şarbudak'ın tekrar eski işine dönmesine karar verilmiş, ve karar kendisine ve işverene tebliğ edilmiştir.

İZSAL

Baştarafı 1. sayfada

Gün geçtikçe artan devrimci potansiyelinin politik güçler dengesini emekten yana çevirdiğini su yüzüne çıkaran yaşadığımız günler kitle desteğinden yoksun sermaye sınıfını derin çıkmazlar içersine sokmuştur.

İşte sermaye sınıfını hırçınlaştıran, saldırganlaştıran girdiği bu çıkmazda sonunun geleceği gerçeğidir.

İşte işçiler olarak burjuvazinin yasa tanımıyan tüm girişimlerini bu günlerde irdelemek, aramızda kısır tartışmaları bir yana iterek her zamankinden daha çok birliğimizi güçlendirmek durumundayız.

Evet birliğimizi serin kanlılığımızı bozmadan mücadele vermeliyiz bu kaçınılmaz bir zorunluluk dedik. Şimdide böylesine kararlı mücadelenin başarısının mutlak olduğunu göstereceklerine inandığımız İZSAL işçilerinin örnek tavrını anlatalım isterseniz.

Topkapı-İst. I. Bölge Temsilciliğimize bağlı İZSAL işyerinin 700 devrimci işçisi iki buçuk ay önce başlayan toplu sözleşme görüşmelerinde işverenin bir isteğiyle karşılaştılar.

İşveren toplu sözleşme masasına oturduğu zaman işyeri baş temsilcisinin temsilcilik sıfatının kaldırılmasını ön şart olarak öne sürdü.

İZSAL işçisinin ve gönül birliği ettiği örgütünün bu gibi konularda nedenli tavizsiz olduğunu bilen işveren; bu ön şartının ardından gerçek tavrını kesinlikle işçisinin hakkını vermeme kararını açıkca gösteriyordu.

Sendikamız bütün iyi niyetle barışçıl yolların tamamini üyelerinin adına denedi ama ne varki işveren katı tutumunu değiştirmedi. Konu uyuşmazlığa gitti ve gene sonuç çıkmadı. Şimdi İZSAL işçilerinde 15.10.975 tarihinden buyana bir başka heyecan, bir başka coşku var. Onlar bu tarihte iş yeri ilan tahtasına astıkları grev ilanını eylem safhasına koymamız an meselesi diyorlar. İşçi sınıfının hak alma mücadelesinde en etkili silahı olan grev hakkını bölünmez bütünlüğümüzde kullanacağımıza kimsenin kuşkusu olmasın diyorlar.

işçiler

Baştarafı 1. sayfada

İşçi sınıfı kendi bilimsel çağdaş dünya görüşünü benimseyen onun ulusal ve uluslararası birliğini sağlamaya yönelik özgün hedefleri doğrultusunda ortak mücadeleye çağıran, devrimci örgütlerde birliğini gün geçtikçe sağlamlıyor.

Geçtiğimiz günlerde Topkapı-İST. I. Bölge Temsilciliğimiz sınırları içinde kurulu PERMAŞHARP'da HİDROMAT-MUTAFCILAR işyerinde çalışan işçi arkadaşlarımızda saflarımıza katıldılar.

PERMAŞHARP'da çalışan arkadaşlarımız OTOMETAL iş in yaptığı 3 senelik sözleşmenin bağlayıcı hükümlerinin tek kelimeyle kendi yararlarına değilde işverenden yana olduğunu anlatıyor. Bugüne değin ne zaman bir sorunumuz için sendikaya gitsek aldığımız cevap suratımıza karşı çarpılan kapılar oldu diyorlar.

I. Bölge Temsilciliğimiz bir süreden beri sürdürdüğü sohbet toplantılarına devam ediyor.

Geçtiğimiz günlerde İZSAL, NURSAN, AVER ve son olarakta MAN iş yerleriyle yapıldı bu toplantılar.

İşçi arkadaşlarımız her toplantıda işçi sınıfının taleplerini dile getiriyor bu sermaye iktidarının tüm çalışanlara emekten yana aydınlara karşı giriştiği anti-demokratik baskıları nefretle kınıyorlar.

8.11.975 tarihinde Merter Lastik-İş toplantı salonunda yapılan I. Bölge temsilciliğimizin aylık bölge temsilciler kurulu toplantısında geçen aykı toplantıda karar altına alınan, burjuvazinin işçi sınıfının demokratik hak ve özgürlüklerine karşı giriştiği eylemlere ve bu amaçla kullandığı ters akımlara karşı verilecek mücadele uygulanacak aylem biçimi saptandı. I. Bölge Temsilciler kurulu toplantısı bölgesel çalışmaların değerlendirilmesi ve bu çalışmaların daha ileri boyutlara ulaştırılması doğrultusunda temsilci arkadaşlarımızın yaptıkları öneri ve dilekleriyle son buldu.

15 KURUŞ İÇİN LOKAVT

Baştarafı 1. sayfada

Sendikamız, Uzlaştırma Kurulunun 13-Ekim-1975 tarihinde verdiği kararın saat ücretleri maddesinin birinci yıl 300 kuruş, ikinci yılda 375 kuruş olarak düzeltilmesi halinde, bu işyerinin durumu gözönünde tutularak, anlaşma yapılabileceğini bildirmiş, işveren ise bu olumlu teklife yanaşmamış sırf işi yokuşa sürmek için ikinci yılda istenen 375 kuruş yerine 360 kuruş vererek, sendikamızın iyi niyetini istismar etmiş, fabrikayı kapatmıştır.

Silahtar XIV. Bölgemize bağlı, Hasköyde kurulu bulunan bu işyerindeki üyelerimizin lokavttan doğan zararlarını tamin için, Hukuk Dairemiz gerekli girişimlerde bulunmuştur.

141-142 KALKMALIDIR

Şahin KARAYILAN

Bu ortamda özgürce
konuşmak için
Yüzkırkbir yüzkırkiki
kalkmalı kardeş
Fikrini özünce savunmak
için
Yüzkırkbir yüzkırkiki
kalkmalı kardeş
Onlarki kaplamış fikir suçunu
Susturur emekçiyi harcar
gücünü
Fikrini söyleyenden alır öcünü
Yüzkırkbir yüzkırkiki kalkmalı
kardeş
Sınıfsal denge nerde
sağlanmış
İşveren korunmuş işçi
dağlanmış

O kanun ki dilimizi bağlamış
Yüzkırkbir yüzkırkiki
kalkmalı kardeş
Benim ülkem, demokrasidir
dersin
Sen özgürce yaşamayı
istersin
Ezilmişlik deme damgayı
yersin
Yüzkırkbir yüzkırkiki kalkmalı
kardeş
İşçi hak isterse, tahakküm
derler
İşverenin baskısını
görmezler
Biri milyonlar kaçırır,
sormazlar
Yüzkırkbir yüzkırkiki
kalkmalı kardeş

DİSK ÖRGÜTSÜZ EYLEMLERİN KARŞISINDADIR

DİSK'İN KONTROLU DIŞINDA DİSK ADINA CEREYAN EDEN DİRENİŞ OLAYLARI HAKKINDA DİSK GENEL YÖNETİM KURULU KARARI

A) GEREKÇESİ:

İşçi sınıfımızın demokratik eylemlerini iki ana grupta ele almamız zorunludur. Birinci grup, toplu sözleşme ve grev yasasının sınırları ve verdiği haklar için de yürütülen yasal grevler; sıkıyönetim grev ertelemeleri ortadan kalkınca bu yasal eylemlerde belirgin bir artış olmuştur. Daha doğrusu ,olması gereken olağan düzeye kavuşmuştur. Yine de özellikle Bakanlar Kurulu kararıyla bir çok stratejik işyerinde grev uygulamaları ertelenmiştir. (Shell Makine Kimya San. ve Erdemir gibi). İkinci grup demokratik direnişler, işçi sınıfı hareketinin gelişmesine, yeni boyutlar kazanmasına, giderek salt ekonomik olmaktan çıkan taleplerin demokratik ve politik bir içeriğe kavuşmaları sonucu ve yasal mevzuatın toplum hayatındaki bu objektif gelişmeye ayak uyduramaması, toplumun bu kesitinin istemlerine cevap veremez duruma gelmelerinden doğmaktadır.

Bir devletin silâhlı kuvvetlerinde yaptığı her çoğalma, diğerlerini de aynı çoğalmayı, hatta daha fazlasını yapmaya itiyor. Ve bütün bunlar için çılgınca para harcanıyor. dünya halkları askeri harcamaların yükü altında eziliyorlar. Silâhlanmayı Amerikan silah tekelleri teşvik ediyor. Emperyalizm çeşitli ülke halklarını birbirine kışkırtmak suretiyle bu silahlanmayı teşvik ediyor. Ve işçilerin, emekçilerin vergileri: okul yerine, hastane yerine, daha ucuz ve hatta bedava ilâç yerine, bedava konut, bedava eğitim yerine uçaklara, savaş gemilerine, tanklara yatırılıyor, kim karar veriyor bu harcamalara? Hangi bakış açısıyla bakılıyor olaylara? Eğer ülkenin söz konusuysa, o ülkede yaşayan milyonlara danışılıyor mu? Halkın isteği için bir referandum yapılıyor mu?

Dünya barışını sağlamak için herşeyden önce, bütün ulusal sürtüşmelere son verilmeli, her halk, bağımsız ve ülkesinin efendisi olmalıdır. Bu konuda her ülkenin işçi sınıfına önemli görevler düşmektedir. Barış ve silâhsızlanmayı sağlamak için mücadelede DÜNYA İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ, sendikal örgütlerinin ortak eylemleri belirleyici (TAYİN EDİCİ) önemdedir.

Bu arada önemle üzerinde durulması gereken nokta, işçi sınıfımızın bu demokratik eylemlerinin kendiliğinden (spontane) bir biçimde gelişmesi halinde ortaya çıkan sorunlardır.

DİSK işçi sınıfı mücadelesinin hangi düzeyde olursa olsun örgütlü bir mücadele olmasını savunmaktadır.

DİSK örgütsüz, disiplinsiz, kendiliğinden gelişen demokratik eylemlerin çoğunlukla başarısızlıkla sonuçlandığının bilincindedir. Bu kendiliğinden gelişen eylemlerin zararı yalnız o eylemi başlatan işçilere değildir. Zarar genel olarak işçi sınıfı hareketine ve onun sendikal örgütlenmesinedir.

Bu nedenle DİSK kesinlikle kendiliğinden (spontane) eylemlerin karşısındadır.

DİSK sendikal örgütlenmesinin disiplini dışındaki bu hareketleri olumlu karşılamamaktadır.

B) KARAR

Yukarıda gerekçe bölümünde açıklanan noktaların ışığında, DİSK Yönetim Kurulu,

1. İşçi sınıfımızın kendiliğinden (spontane) eylemlerine destek olunmayacağına,

2. Aşağıdaki demokratik istemlerin gerçekleşmesi için var gücü ile mücadele edilmesine,

a) Referandum hakkının yasallaşması,

b) Dayanışma Grevi,

c) Genel Grev,

d) Grev uygulamasına konan sınırlanmaların kaldırılması,

e) Lokavtın yasaklanması,

f) İş garantisinin sağlanması,

3. Aşağıdaki hususların geliştirilmesine,

a) Sendikal işi demokrasinin,

b) İşçi sınıfının bilimi doğrultusundaki eğitimin,

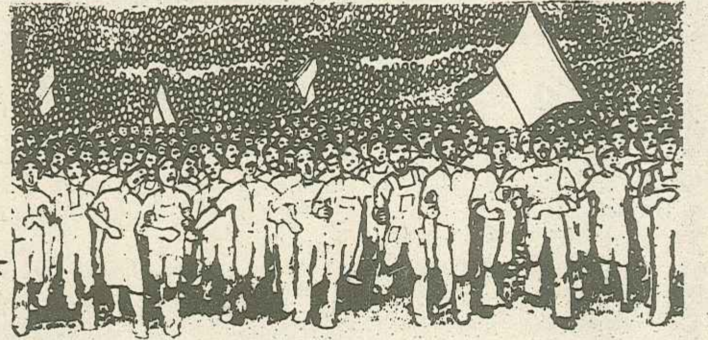
c) Sendikaların işyeri içi örgütlenmesinin geliştirilmesine, oybirliği ile karar vermiştir.

BİR AÇIKLAMA

Bir yurtturcamadır gidiyor. Emekçi halkımızı eğitimsiz bırakan burjuvazi, işçilerin ve emekçilerin gerçekleri göremeyeceğini sanarak bol yalanlar kusuyor. Bizlerin dini inançlarımızı bu yolda istismar ediyor. Mezhep ayrılıklarını kışkırtarak bölücülük yapıyor. Bu memleketin her evlâdının karşılaştığı sorunları yaratan burjuvazinin bu düzenidir. Yani kapitalizmdir. Faşizm ise, kapitalist düzenin batmasını önlemek için burjuvazinin başvurduğu bir zor-dikta rejimidir. Bu itibarla kapitalizme yani sömürüye karşı olabilmek, beraberinde faşizme de karşı olmayı getirir. Emperyalizm ise her ikisinin de destekçisidir. Demek ki yurdumuzun yabancılar tarafından sömürülmesine karşı olan bir kişi, aynı zamanda bu sömürü düzenine ve burjuvazinin kanlı diktasına da karşı olmak durumundadır.

İşçilerin bilimi; kapitalizmin karşısına SOSYALİZMİ, Faşizmin karşına DEMOKRASİYİ ve Emperyalizmin karşısına da BAĞIMSIZLIĞI koyar. O halde, bağımsızlıktan yana olan emekçi, aynı zamanda hem demokrasiden ve hem de sosyalizmden yanadır. «Ben sadece sosyalizmden yanayım» ya da «Ben sadece Faşizme karşıyım» demek olmaz. Bu mümkün değildir. Gerçek bir demokrasi istiyorsak o zaman Faşizme de, emperyalizme de sömürü düzenine de karşı olmak ve bunun için mücadele vermek gerekir. Yalnızca faşizme karşı çıkmak demek, faşizmin sömürü düzeniyle ve emperyalizmle olan irtibatını bilememek demektir. Keza, yalnızca bağımsızlık için mücadele ise bağımsızlığın hem ekonomik ve hem de politik alanda sağlanmasının ancak gerçek bir demokratik ortamda, yani sosyalizmde mümkün olduğunu kavrayamamak demektir.

DAYAN KİTAP İLE
DAYAN İŞ İLE
UMUT İLE
SEVDA İLE DÜŞ İLE
DAYAN
RÜŞVA ETME BENİ
TEK UMUDUM SENDE
ANLIYORMUSUN ?

YAŞASIN DİSK

1 — DİSK, bütun partiden ve herşeyden önce işverenden, sermayeden ve siyasal iktidardan bağımsız demokratik bir sınıf ve kitle örgütüdür.

2 — DİSK, işçi sınıfının kapitalizmin sadece sonuçlarına değil, nedenlerine de karşı olan bir sınıf örgütüdür.

DİSK, bir işçi sınıfı örgütü olarak uluslararası işçi sınıfının ayrılmaz bir parçası olduğunun bilincindedir.

3 — DİSK, anti-faşist ve anti-emperyalist mücadelenin ön saflarında olmasıyla, bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerlemeden yana olmasıyla ulusal ve devrimci bir örgüttür.

DİSK, faşizme karşı demokrasinin, emperyalizme karşı ulusal bağımsızlığın, dünya savaşlarına karşı dünya barışının, toplumsal gericiliğe karşı toplumsal ilerlemenin sömürüye karşı sömürüsüz bir dünyanın savunucusudur.

4 — Tabanın söz ve karar sahibi olması ilkesini kıvançla benimsemiş olan DİSK, toplu sözleşmeden, en geniş anti-faşist gösterilerine kadar sendikal demokrasiyi uygulayan demokratik bir örgüttür.

DİSK, sosyalizme doğru bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme mücadelesini ilerletici her yapıcı tartışmaya ve öneriye açık olduğu kadar, bu mücadeleyi zayıflatıcı her türlü davranış karşısında da kayıtsız kalmayacağını ve bu eğilimlere karşı aktif bir biçimde mücadele edeceğini de açıkça belirtir.